

Monori Járásbíróság
16. P. 21.334/2022/19.

A dr. Farkas Ádám (1027 Budapest, Tölgyfa u. 28. V. em.) jogtanácsos által képviselt **Cessio Zrt.** (1027 Budapest, Tölgyfa u. 28. V. em.) **felperesnek** – a Kerekes és Társai Ügyvédi Iroda (1154 Budapest, Órjári tér 5.) által képviselt **alperes** ellen **kölcsöntartozás megfizetése** iránt indított perében a Monori Járásbíróság meghozta a következő

ÍTÉLETET

A bíróság a kereseti kérelmet **e l u t a s í t j a** .

A perrel kapcsolatban felmerült költségeiket a peres felek maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított tizenöt napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Budapest Környéki Törvényszéknek címezve a jelen bíróságon lehet elektronikus úton vagy a nem elektronikus kapcsolat tartó fellebbező fél esetén papír alapon 4 példányban benyújtani.

A másodfokú eljárásban a jogi képviselet azon fél számára kötelező, aki az elsőfokú eljárásban is jogi képviselővel járt el. Ilyen esetben, ha a fellebbezést nem jogi képviselő nyújtja be, a fellebbezést a bíróság hiánypótlási felhívás kiadása nélkül visszautasítja. A fellebbezést benyújtó fél pártfogó ügyvédi képviselet biztosítása iránti esetleges kérelmét a jogi segítségnyújtó szolgálatnál terjesztheti elő.

A másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja, vagy tárgyaláson foganatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésében kell előterjesztenie. A fellebbező fél ellenfele a fellebbezés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül tárgyalás tartását kérheti.

A felek kérelme alapján sem kell tárgyalást tartani, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a 379. és 380. §-ban meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére, illetve a meg nem fizetett illeték vagy az állam által előlegezett költség megfizetésére vonatkozik, a fellebbezés csak a teljesítési határidővel vagy a részletfizetés engedélyezésével, illetve az előzetes végrehajthatósággal kapcsolatos, vagy a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul.

Indokolás

A bíróság a peres felek előadása, a becsatolt okirati bizonyítékok és tanúvallomás alapján az alábbi tényállást állapította meg.

Az alperes 2008. szeptember 23. napján gépjármű finanszírozásához kötött kölcsönszerződést a Budapest Autófinanszírozási Zrt-vel. A szerződés alapján a Budapest Autófinanszírozási Zrt., a felperes jogelődje, 2.466.000.- Ft CHF alapú kölcsönt nyújtott alperes részére egy Suzuki Splash típusú személygépkocsi megvásárlásához. A szerződés szerint a kölcsön futamideje 120 hónap volt, változó kamatozása, változó futamidejű, az éves induló ügyleti kamatláb 9,83 % volt. A max. futamidő 132 hónap volt. A havi törlesztőrészlet összege a szerződéskötéskor 32.358.- Ft volt, mely törlesztőrészlet tartalmazta a beépített casco biztosítási szolgáltatás díját is. A felek a kölcsönszerződés megkötésével egyidejűleg rögzítették a szerződésben, hogy az alperes kötelező gépjárműfelelősség biztosítást köt és egyúttal aláírta a „nyilatkozat és hozzájárulás casco biztosítás megkötéséhez” iratot, mellyel eleget tett az Üzletszabályzatban foglalt casco biztosítási kötelezettségének is.

A szerződésben kiemelésre került, hogy a deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nem csak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralévő tőketartozást is növeli.

A felperes jogelődje 2015. március 16. napján elkészítette a 2014. évi XL. törvényben előírt elszámolását, melyben megállapításra került, hogy összesen 153.534.- Ft került tisztességtelenül felszámításra. Ezen tisztességtelen összeg beszámítását követően az alperes tartozása 3.340.121.- Ft volt.

A felperes jogelődje 2015. november 27-én a 2015. évi CXLV. törvény alapján a kölcsönszerződést forintosította.

2017. május 22. napján a Budapest Autófinanszírozási Zrt. a Budapest Bank Zrt. a kölcsönszerződést felmondta és felhívta az alperest, hogy a fennálló 2.360.924.- Ft tartozását haladéktalanul fizesse meg.

A Budapest Bank Zrt. az alperessel szembeni követelését 2019. november 14. napján a felperesre engedményezte. Ezen engedményezésről 2019. november 18. napján tájékoztatta a Budapest Bank Zrt. az alperest.

A felperes kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2.359.504.- Ft tőke, ezen összeg után 2019. november 14. napjától a kifizetés napjáig évi 9,83 % + a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamat, 105.667.- Ft lejárt késedelmi kamat, és a perrel kapcsolatban felmerült költségei megfizetésére.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereseti kérelem elutasítását kérte. Kérte az eljárás megszüntetését is, mivel álláspontja szerint a felperes nem igazolta megfelelően perbeli legitimitációját, nem igazolta, hogy az alperessel szembeni követelés a felperesre került engedményezésre.

Az alperes ezen túlmenően kérte a kereseti kérelem elutasítását is, több okból kifolyólag. Egyrészt hivatkozott arra, hogy a szerződés részét képező árfolyam kockázat tisztességtelen szerződési kikötés volt és így semmis. Előadta, hogy nem kaptak megfelelő tájékoztatást az árfolyamváltozásból eredő kockázatokról, így nem is tudta felmérni a szerződéskötéskor

annak valódi veszélyét.

Hivatkozott az alperes ellenkérelmében az árfolyamrész tisztességtelenségére is, mely szerint az eladás és vételi árfolyam közötti különbözet önmagában is tisztességtelen, ezért már az is semmissé teszi a szerződést. Később ellenkérelmét a perfelvételi eljárás során módosította, kiegészítette azzal, hogy a késedelmi kamat is tisztességtelen, mivel jelentős mértékben meghaladja a törvényi szabályozást és nem a CHF-re vonatkozó LIBOR kamatot határozta meg, hanem a forintra érvényes jegybanki alapkamatot.

Ellenkérelmét kiegészítette arra is, hogy tisztességtelen volt a casco biztosítási díj érvényesítése a törlesztő részletekkel együtt, mivel ebben az esetben a casco díjra is vonatkozott mind az árfolyamrész, mind az árfolyam változásból eredő kockázat, holott a biztosítás nyilvánvalóan nem volt deviza alapú.

A felperes az alperes ellenkérelmét, érvénytelenségi kifogásait mindenben vitatta.

A kereseti kérelem nem alapos.

Ptk. 209. § (1) Tisztességtelen az általános szerződési feltétel, illetve a fogyasztói szerződésben egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel, ha a feleknek a szerződésből eredő jogait és kötelezettségeit a jóhiszeműség és tisztesség követelményének megsértésével egyoldalúan és indokolatlanul a szerződési feltétel támasztójával szerződést kötő fél hátrányára állapítja meg.

Ptk. 209/A. § (1) Az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló tisztességtelen kikötést a sérelmet szenvedett fél megtámadhatja.

(2) Fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló, továbbá a fogyasztóval szerződő fél által egyoldalúan, előre meghatározott és egyedileg meg nem tárgyalt tisztességtelen kikötés semmis. A semmisségre csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni.

A bíróság álláspontja szerint az alperes érdemi védekezése egy pontban megállja a helyét, mely alapján a szerződés érvénytelensége állapítható meg, illetve a követelésösszecszerúségét is vitathatóvá teszi.

A bíróság álláspontja szerint a felperes perbeli legitimációja megállapítható, a felperes becsatolta az engedményezési szerződés kivonatát, illetve az engedményezési értesítőt is, melyből megállapítható, hogy a követelés a felperesre került engedményezésre. Már az engedményezési értesítő önmagában is alkalmas az engedményezés, és a jogutódlás megállapítására.

A bíróság nem osztotta az alperesi álláspontot az árfolyamkockázat tisztességtelensége kérdésében sem. A bíróság álláspontja szerint a felperes jogelődje megfelelő módon tájékoztatta az alperest az árfolyamváltozásból eredő kockázatokról.

A Kúria a 2/2014. Polgári jogegységi határozatában úgy rendelkezett, hogy a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot - a kedvezőbb kamatmérték ellenében - korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a főszoolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek a tisztességtelensége főszabályként nem

vizsgálható. A rendelkezés tisztességtelensége csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára annak tartalma a szerződéskötéskor - figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is - nem volt világos, nem volt érthető. Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen, vagy teljesen érvénytelen.

Az Európai Unió Bíróságának C-51/17. számú döntésében úgy határozott, hogy a 2014. évi XL. törvény szerinti elszámolást követően is vizsgálható az árfolyamkockázatot az adóra terhelő szerződéses rendelkezés tisztességtelensége. Az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételnek nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára. E tekintetben az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó a mérce, akinek értékelni kell tudnia az ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt gazdasági következményeit.

Az Európai Unió Bírósága a C-186/16. számú határozatában azt is rögzítette, hogy a kölcsönszerződés megkötésekor a fogyasztót olyan helyzetbe kellett hoznia a pénzügyi intézménynek, hogy mérlegelni tudja a jogügylet pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt gazdasági következményeit.

A Kúria a 6/2013. Polgári jogegységi határozat 3. pontjában kimondta, hogy a pénzügyi intézmény tájékoztatási kötelezettsége nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára, valószínűségére. A pénzügyi intézménynek arról nem kellett tájékoztatást adnia, hogy mi lehet az árfolyamváltozás felső határa, mivel az árfolyam emelkedésének, csökkenésének nincs pontosan előre látható, kiszámítható mértéke.

A bíróság álláspontja szerint a felperes jogelődje eleget tett tájékoztatási kötelezettségének.

Az árfolyamrés tisztességtelenségét és az emiatti érvénytelenséget a jogalkotó maga is elismerte, amikor megszülettek a DH törvények, melyek amellet, hogy megállapították a jogellenességet, egy külön eljárásrendet alakítottak ki a tisztességtelenség kiküszöbölésére. A felperes igazolta, hogy jogelődje eleget tett a DH I. törvényben előírt elszámolási kötelezettségének, mellyel szemben jogorvoslatért nem fordult az alperes, így a bíróság álláspontja szerint jelen perben ezen tisztességtelenségi, érvénytelenségi okra már nem hivatkozhat, mivel ez az érvénytelenségi ok jogszabállyal került rendezésre.

A bíróság álláspontja szerint a késedelmi kamat mértéke sem tisztességtelen. A késedelmi kamat nem ügyleti kamat, az nem az ellenszolgáltatás része. Késedelmi kamat kizárólag abban az esetben jár, ha a fogyasztó szerződést szeg, nevesül késedelembe esik a teljesítéssel. A késedelmi kamat ezen a szerződésszegő magatartástól kívánja visszatartani a szerződő felet, illetve ezt a magatartást bünteti. Természetesen ebben az esetben is lehet eltúlzott mértékű ez a jogintézmény, de a jegybanki alapkamat kétszerese nem eltúlzott mértékű.

A bíróság azonban osztotta az alperes álláspontját a casco biztosítási díjjal kapcsolatban. Az alperes ezen védekezésére a felperes úgy nyilatkozott, hogy nem állapítható meg, hogy pontosan mekkora összeg került megállapításra a casco díj jogcímén, figyelemmel arra, hogy ez a casco díj nem egy beépített költség volt, a casco szolgáltatás egy magasabb

kamatmértékkel került kiegyenlítésre.

A felperes indítványozta szakértő kirendelését annak megállapítására, hogy mekkora összeget tett ki a casco a törlesztő részletekből, illetve a még fennálló tartozásból, de a bíróság álláspontja az volt, hogy ha maga a felperes sem tudja ezt megmondani, akkor ez nem egy szakértői kérdés. Azt a felperesnek kellene tudni megmondani, hogy mekkora összeget tett ki a casco biztosítási díj és annak vitatása esetén lehet szakértővel alátámasztani ezen tényállítást. Jelen esetben a felperesnek nem volt ilyen tényállítása, ő maga úgy nyilatkozott, hogy nem állapítható meg, hogy mekkora casco díj került felszámításra a tartozásban, a törlesztő részletekben.

A bíróság álláspontja szerint a casco törlesztő részletekben való elszámolása, az alperesi kifogással egyezően, tisztességtelen és ezért semmis kikötés volt. Ugyanis ily módon ugyanúgy terhelte az árfolyamrés, az árfolyam kockázat, mint magát a deviza alapú kölcsönt. Holott ezen szolgáltatás nem deviza alapon történt, hanem egy magyar biztosító nyújtotta szolgáltatás forintért és forintban. Ezért nem tisztességes, hogy ez a díj is növekedett a forint gyengülésével.

Fentiekre tekintettel a bíróság álláspontja szerint a szerződés casco biztosításra vonatkozó része tisztességtelen volt, ezért semmis. Azonban a felperesi előadás alapján sem számítható ki, hogy pontosan milyen összegű növekedést eredményezett ez az alperes tartozásában. Így az összecszerűség sem bizonyított.

Az alperes előadta, hogy a Magyar Nemzeti Bank, mint felügyeleti hatóság, megállapította a jogsértő magatartást ezen casco díj miatt és ezért 2014. január 14. napján határozatban 5.000.000.- Ft fogyasztóvédelmi bírságot szabott ki a felperes jogelődjével szemben és elrendelte a casco biztosítási díjak felszámításának mellőzését. Azonban a bíróság osztotta az alperes álláspontját, mely szerint a casco ily módon történő elszámolása tisztességtelen volt és ez a tisztességtelen elszámolás nem onnantól lett tisztességtelen, hogy azt a Magyar Nemzeti Bank is megállapította. Már azt megelőzően is tisztességtelen volt, vagyis a 2008-2014. között devizában felszámolt, vagy befizetett biztosítási díjak mind tisztességtelenek voltak.

Figyelemmel arra, hogy a felperes nem tudott tényelődást adni és így értelemszerűen bizonyítani sem arra vonatkozóan, hogy mekkora összeget is jelent ez 2008-2014. között a biztosítási díj, így a kereseti kérelem megalapozatlanságát tudta a bíróság megállapítani.

Fentiek alapján a bíróság a kereseti kérelmet elutasította.

Figyelemmel arra, hogy a pernyertes alperes nem nyújtott be költségfelszámítást, nem adta elő, hogy mekkora összegű perköltségre tart igényt, ezért a bíróság a perköltségről való rendelkezést a Pp. 82. § (3) bekezdése alapján mellőzte.

Monor, 2024. január 10.
(írásba foglalva: 2024. január 10.)

dr. Papp László sk.
bíró